

17/29 ноемврий, понеделникъ вечеръ. Много работа. Вчера презъ нощта довършихъ преработения основенъ училищенъ законъ (*mein Geisteskind* [моята духовна рожба] отъ марта, често препикавана), Гюзелевъ днесъ го одобри и веднага съ него отидохъ въ печатницата. Днесъ работя инструкцията за учителитъ. Цѣлата работа върша самъ съ 2 подначалници. Вацовъ е вече на пжтъ. Горановъ сега иска да мине въ министерството на външнитъ работи на мѣстото на Михайловски, който, като държавенъ стипендиантъ, замина за Франция и още въ Ломъ се скаралъ на парахода и билъ изхвърленъ (!). — Подиръ пладне бѣхъ въ комисията на главнитъ секретари. Възложиха ми стилистичната редакция на законитъ. Помнятъ, че презъ пролѣтътъ (въ времето на Климента) единъ законъ съмъ редактиралъ за една нощъ. Сега се съвещаваме по закона за бюджета, приемъ край нажежената желѣзна „соба“ Шлайферовъ чай и слушаеме воденичнитъ обяснения на Ковачева. — Вчера бѣше у мене Агура. Опозицията на Горанова, каже, не била изолирана, той не би я предприелъ, ако да не намираше духовна поддържка у медиокритъ. — Права малко посещения. Вчера ходихъ само у Стойчова и Горбанова (пръвъ пжтъ следъ премѣстването си), обаче не намѣрихъ никого. По-рано бѣхъ у Безеншека: получихъ отъ него протоколитъ на II Народно събрание, най-голѣмата българска книга. Моята история за заминаване направи много шумъ *per omnes locos et conventus* [по всички мѣста и събрания], особено разбира се по кръчмитъ; жално, че вече щѣлъ да замине — все пакъ не, щѣли да го задържатъ; о, тѣзи глупави министри. — Онзи день вечерътъ бѣхъ на разходка съ Данева. Радостъ за близкото възобновяване на дружеството [Книжовното]. — Стояновъ получи отъ мене три задачи: прегледъ на нѣколко книги, ревизия на всички софийски училища и подготвителнитъ работи за възобновяването на дружеството. — Какво става въ Народното събрание, не зная. Вжтре не влизамъ, само по нѣкога отивамъ въ бюрото. Въ „Независимостъ“ онзи день имаше една мръсна уводна статия, диалогъ между двама консерватори и двама владици, гдето се говори за княза и премахването на конституцията. *Bauernfängerei* [селски хитрости]. — Не отколе у княза имаше дамско *dîner*: Мме Хр. Стояновъ, Мме Бурмовъ, Мме Браделъ *avec les Messieurs*, Каравеловъ дойде безъ госпожата; била канена, но бидейки въ интересно положение, отказала. — Зловонието на румънския офицеринъ Candiano Popescu, който измамилъ Карола I, че въ Русчукъ се готвѣло противъ него атентатъ; получилъ 20,000 франка и станалъ неговъ адютантъ. — Ристичъ говорилъ на Стоилова за нуждата да се установи границата на сръбско-българското културно влияние. — Скопие, каже, е сръбски, стара столица. Азъ, разбира се, въ такава „вещна“ комисия нѣма да влѣза. —